

de bære Ansvaaret for Konsekventerne deraf; de maa bære Ansvaaret for, om flere Lønningslove, som ellers høist sandsynligt vilde gaa igjennem, skulde strande. Jeg slaar kun fast, at Konsekventerne ere indrømmede, saa at en Disput derom behøve vi ikke at søre videre. Jeg vilde ønske, at man kunde forhøje alle Lønningerne, og at der ikke var andre Hensyn at tage end de personlige Jølelser overfor alle de Paagældende; men jeg kan unegtelig ikke forstaa, at Finantsudvalget ikke skulde kunne lade sig bevæge til at tage dette Forslag under nærmere Overveielse til 3die Behandling, at det ikke skulde ville, istedetfor nu at fremtvinge en Afstemning, tage det foreløbig tilbage og søge at faae det nærmere overveiet; thi at det skulde være saa fastslaaet, at, hvad der er fremkommet, skulde blive anset for uigjendriveligt, kan jeg ikke antage, særlig ikke efter de Ytringer, der nu falder fra den ærede Ordfører. Der er jo flere Medlemmer af Finantsudvalget, som tillige ere Medlemmer af Lønningsudvalget; hvorledes de ville kunne holde deres Stilling efter de hidtil vedtagne Lønningslove, bliver mig en Gaade, men det kommer jo heller ikke mig personlig ved. Naar den ærede Ordfører for Mindretallet (Thomsen) stærkt fremhævede de kjøbenhavnske Husets Høide, er det jo Noget, vi allesammen kjende; men jeg gad egentlig vist, hvad der er værst, at gaa 5 à 6,000 Trapper op og ned eller at løbe 5—6 Mil hver Dag med Breve i denne Kulde; jeg siger, jeg vilde hellere gaa de 6,000 Trapper op og ned, om det saa skulde være 2 Gange, end ude paa Landet i denne kolde Tid løbe flere Mil om Dagen med Breve til Steber, der ligge indtil en Fjerdingvei eller mere fra hinanden. Saa denne Konsekvens fører heller ikke til det, den ærede Ordfører for Mindretallet sagde. Postbudene i Provindserne er afslagne saa daarligt, at der ikke kan være Tale om Andet, end at deres Lønning maa forhøjes, og det maa være en ganske klækelig Forhøjelse. Jeg kjender Smaaabyer, hvor vedkommende Postbud hidtil har været lønnet med 60 Kr. — siger og skriver tredsindstyve Kroner — og saa har havt hele Byen under sit Omraade. Jeg vil spørge de Herrer, hvorledes det er muligt Andet, end at slige Postbude maa lønnes flere Hundrede pCt. høiere i Henshold til dette Undringsforslag. Jeg skal altsaa blot henstille til det ærede Finantsudvalg, om det ikke alene paa Grund af Konsekventerne, som jo ere indrømmede, skulde finde sig foranlediget til at tage denne Sag under fornyet Overveielse inden 3die Behandling.

Th. Nielsen: Det forekommer mig, at den Tale, det ærede Medlem (Steenstrup) nu holdt, var en meget mat Efterklang af, hvad vi hørte under Behandlingen af Postvæsenets Lønningslov. Jeg forstod det ikke dengang og antog

allerede da, at det Hele maatte være begrundet paa Misforstaaelse fra de Herrers Side, og ved nærmere at se efter er jeg nu kommen til den fulde Overbevisning, at dette maa være Tilfældet. Man vil jo nemlig se af Anmærkningerne, at den høitærede Minister allerede har foreslaaet, at Postbudene skulde inddeles i 4 Klasser med 48 Bude i hver Klasse, en Foranstaltning, som Udvalget ikke kan have Noget imod, og dernæst siger den høitærede Minister i Anmærkningerne, at, hvad selve Lønningen angaar, er den utilstrækkelig; han gaar ud fra, at de Paagældende maa faae Dyrtilstillæg. Dette Dyrtilstillæg have de jo allerede havt i nogle Aar. Det høie Thing vil jo desuden erindre, at netop disse Mennesker, hvorom her er Tale, ville ogsaa, selv efter det Forslag, der er vedtaget her sidst, faae Lønningsstillæg. Jeg antager, at det blot er denne forstrækkelige Sum af 40,000 Kr., som har sat de ærede Medlemmer graa Haar i Panden og bragt dem i en saadan Gyttase. De have nemlig set paa de 40,000 uden nærmere at overveie, at det egentlig ikke er Andet end et Dyrtilstillæg, her er Tale om. Dernæst har man sammenlignet Postbudene med Expedienter og andre Postmænd. Jeg mener nu ikke, at man kan have Andet at gjøre ved en Sag som denne end simpelthen at overveie, hvad Tjenesten er værd, saaledes som ogsaa ved den Behandling, vi da hørte blev gjort gjældende af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Jeg kan virkelig ikke indse, at en Lønning for første Klassen Bude af 800 Kr., for anden Klasse af 1,000, for tredje Klasse af 1,200, for fjerde af 1,400, er en overdreven Lønning for Mennesker, som have en anstrengende Gjerning fra Morgen til Aften. Jeg tror tværtimod, at man maa sige, at det er en tarvelig Lønning, en Lønning, som man virkelig skal leve tarveligt for at komme ud af det med, selv om den kommer op til de 1,400 Kr. Jeg veed jo meget vel, at det heller ikke er Meningen, at de skulde have Andet end et tarveligt Udkomme, men Mene kan det heller ikke blive, og naar ærede Medlemmer nu ville regne efter de Dyrtilstillæg, Postbudene have havt i de sidste Aar, og lægger det til de Lønningsafser, som Ministerens Forslag gaar ud paa, nemlig for første Klasse 700, for anden Klasse 840, for tredje Klasse 1,000 og for fjerde Klasse 1,200 Kr., ville de omtrent komme til de Summer, vi have foreslaaet. Det er altsaa Meningen, at man vil unde dem det, de have faaet som Dyrtilstillæg i de sidste Aar, som et tarveligt Tillæg til deres Lønning, for at blive færdige med Dyrtilstillæget paa et Punkt, hvor alle Faktorer have været enige om, at det burde gives. At det skulde være Noget at komme i Gyttase over, er mig aldeles ufatteligt. Jeg maa tilstaa, at den Dag, vi havde Postlønningsloven til Behandling, var jeg ikke ganske klar over dette Spørgsmaal, uagtet det gjentagne